

USUDI SE

Posrćem, padam, ustajem...Teškom mukom nastavljam dalje, ali idem naprijed...Sve sam željnija i sve više i više se penjem. Nazirem sve širi horizont. Svaka je borba - pobjeda."

Tim je riječima Helen Keller opisala svoj studij na koledžu Radcliffe. Možda nekima nisu ništa posebno, ali te riječi dodatno dobivaju na težini kada se uzme u obzir činjenica da je Helen ostala gluha i slijepa nakon preboljene teške bolesti u ranom djetinjstvu – bilo joj je samo 19 mjeseci. Ali ono što je postigla i trag koji je ostavila vrijedno je divljenja - slijepa i gluhonijema, Helen Keller doktorirala je filozofiju, napisala sedam knjiga, naučila nekoliko stranih jezika i cijeli svoj život posvetila radu sa slijepima i gluhonijemima. Usprkos velikom fizičkom hendikepu svojim pogledom na život mnogima je bila, a još uvijek jeste velika inspiracija. Umrula je 1968, u Westportu, u državi Connecticut, u dobi od 87 godina.

Često se pitamo što ljudima daje snagu da nadiđu tako velike hendikepe, realno ne nepovoljne, nego gotovo nemoguće okolnosti i ostvare sretan i ispunjen život. Kakva je to sila koja ostalima veže ruke, noge, um i duh te im ne da, da uz sve pogodnosti koje posjeduju ostvare svoj puni potencijal i budu sve što mogu biti, učine sve što bi trebali učiniti, te otkriju sve što im život nudi. Neki nevidljivi brisač svakog dana potajno briše dio gotovo svakog ljudskog bića – njegovu jedinstvenost, želju, htijenje, hrabrost, ustrajnost.... Postajemo više nalik stotoj blijedoj kopiji nego original koji smo trebali biti. Čak štoviše, brisač je toliko razvio svoj obrt da su kopije gotovo nalik jedan drugoj kao jaje jajetu. Riječ je o sofisticiranom obrtniku čiji je produkt rada osoba otupljene odlučnosti i želje za ostvarenjem vlastitih želja, vrijednih ciljeva, "snova" i života kakvog zaslužuje. Nažalost brisač nije sam, već je potpisao ugovor o suradnji s iluzionistom. E taj je tek pravi majstor zanata – svakoj osobi ponudi taman što joj treba da je skrene s puta na kojem se trebala nalaziti. Tajna njegove iluzije je prilično jednostavna – ponuditi nešto vrlo blizu onog što osoba priželjkuje, ali do čega se dolazi puno lakšim načinom, možemo reći prečicom, pa je samim tim i prilično daleko od izvornih vrijednih, istinski pravih osobnih ostvarenja za koje treba uložiti prilično truda – nažalost, najčešće hvatanjem za tu iluziju osoba potpuno izgubi i samu sebe. Oni koji se i pobune protiv rada ovog poduzetnog dvojca, te pokušaju osvariti ono što ih tjera iz dubine duše i za što duboko u sebi znaju da se vrijedi boriti bivaju obeshrabreni od preostalog dijela porukama:

- ⊗ Prestar / prestara si
- ⊗ Premlad / premlada si
- ⊗ To su pokušali i drugi, zar misliš da si bolji / bolja
- ⊗ Pa zar misliš da se to može ostvariti – to su samo priče za malu djecu
- ⊗ Je, baš si ti za to svoren / stvorena
- ⊗ E samo tebe to čeka
- ⊗ ----

Popis bi se mogao nastaviti u nedogled, a najgore je što se nakon nekoliko neuspjeha počne i vjerovati u neku od tih poruka, te većina "pobunjenika" dolazi na popis kopija. Ali srećom što je povijest i sadašnjost puna primjera uspjelih "pobunjenika" koji su svojim primjerom pokazali što je sve moguće ostvariti bez obzira na goleme prepreke i nedaće, te kako od svog života ispričati najljepšu moguću priču. Priču koja nije ispričana da bi se nekog zadivilo ili da bi se njome hvalisalo, već zbog nje same što ju je vrijedilo živjeti i prebroditi sve da bi bila baš tako ispričana. Samo kako doći do vlastite priče koju zaslužujemo? Vjerojatno je prvi korak da se treba usuditi postići nešto takvo. Pri tom se ne obazirite na navedene poruke većeg dijela koji se pomirio s onim što ima i ostavite im za pravo da tako žive kad su to već izabrali, ali im ne dopustite da vam uskrate pravo na vašu borbu s plemenitim ciljem ostvarivanja sebe.

Tko vam ima pravo reći koje je vaše pravo doba, pa zar i priroda kroz brojne primjere ne pokazuje da sve ima svoje vrijeme – nitko jesen ne može pretvoriti u proljeće, niti ljeto u zimu; neko voće sazrijeva ranije, a neko kasnije; ni svako cvijeće ne cvijeta u isto vrijeme...

Nemam sreće, ništa mi ne polazi za rukom – pa zar ćete nakon nekoliko neuspjeha odustati, tko je rekao da će biti lako. Zamislite da ste odustali nakon prvog pada kad ste učili hodati ili krivo izgovorili prvu riječ, a ne vjerujem da je bilo tko od vas od prve naučio voziti biciklu, pisati, plivati.... Ili se vratite u ne tako dalju prošlost kada su vaši preci živjeli isključivo od zemlje, stočarstva ili ribarenja. Na ribe je trebalo ići i nakon slabih ulova, vinograd je trebalo ponovno obraditi i nakon loše berbe, masline okopati i kad slabo rode, stado obnoviti kad ga bolest pohara.... Sretni su oni koji sreću ne čekaju nego se potrudite da je sami stvore. Oni koji trče za njom samo se spotiču i dobro pribiju, jer gledaju tamo gdje je nema – nije ispred, nije iza, nije lijevo, nije desno, nije gore, nije dolje. Pa vi sad probajte trčati vrteći glavom da bi vidjeli gdje je, a onaj koji je sam stvara zna da je uvijek s njim - njegov suputnik i vjerni prijatelj.

Zašto mi se to moralo dogoditi, da je bilo drugačije.... Ne postoji osoba koja neće pomisliti da je nekoj drugoj osobi, koja je već ispričala vlastitu priču bilo lakše, da se njoj nisu događale baš takve stvari, jer to je nemoguće nadići. Pogodit će vas u životu i ovo i ono, al vas to ne treba brinuti jer ne postoji to što čovjek ne može izdržati. Ono na kraju ni ne treba izdržati, jer je već kraj, a ovo između – tome sami dajete značenje i snagu. Ako dopustite da vas satare, satrat će vas, ako pak izaberete da idete dalje samo ćete narasti i biti sposobni nadići i puno teže situacije čime ćete biti bliže željenom cilju. Naravno da jamstva nema i nitko vam ne može sa sigurnošću tvrditi "E samo još to i sve će biti u redu". To ne postoji, no već u samoj odluci da izaberete ići dalje leži moć, čarolija i snaga. To troje je dobar pokazatelj da će se događaji početi razvijati baš u onom smjeru u kojem bi i trebali.

Radite vrijedno poput kipara koji oblikuje svoju skulpturu. Oblikujte svoj život na način kako vi želite, ne zaboravljajući na ono što je oduvijek skriveno u vama – usudite se klesati sve dok taj najbolji dio vas ne dođe do izražaja, dok se ne pokaže svijetu u svom najboljem izdanju, da objavi i pokaže što sve može i za što ste sposobni, da iskažete svoju jedinstvenost i ukažete na činjenicu kako i vi možete poslužiti kao dobar primjer koji je ispisao najljepšu vlastitu životnu priču. Priču koja će imati vlastiti sadržaj, bez potrebe i želje za kopiranjem iti jednog jedinog dijela bilo čije priče, bez zavisti i ljubomore na ma koji dio tuđe priče, jer znadete da svaka takva priča ima samo jednog tvorca i da je nitko drugi ne može ispričati umjesto njega. Jedino može ostati neispričana i utopljena u mnoštvo kopija koje proizvodi poduzetni dvojac s početka teksta.

Ne dopustite si onu "pokušat ću pa što bude...", već čvrsto odlučite, uzdajte se u sebe, vrijedno radite, dignite glavu i nastavite kada je teško. Pri tom vodite računa o najvažnijoj stvari, a ta je da ništa vrijedno nikad nije ostvareno, niti je moguće ostvariti bez ljubavi.

Usudite se i vidjet ćete da je vrijedilo uložiti truda, ustrajati kada je teško, hrabro se oduprijeti svakoj nepogodi, vjerovati u sebe kada sve pođe naopako i kad vam sve govori "odustani", boriti se do "iznemoglosti", izabrati nastaviti ići dalje znajući da ćete na taj način ostvariti vašu pobjedu, koja nosi najveću nagradu, a to je život vrijedan življenja!

ante – Šibenik, 11. 12. 2007.